

Çay Fincanı Deniz Feneri

Yavuz DEMİRKIRAN

Çay Fincanı Deniz Feneri

Yavuz DEMİRKİRAN

Sıcak bir mutfakta, yüksek bir rafta eski mavi bir ay fincanı duruyordu. İinde, başparmağınızdan daha uzun olmayan bir deniz feneri bekisi olan Pip yaşıyordu. Kızıl tutam saçları, parlak yeşil gözleri ve parlak pirin düğmeli lacivert bir ceketini vardı. Her akşam Pip, ay fincanını deniz fenerini yakmak için kıvrımlı merdivenlerden yukarı ıkardı.

Çay fincanı sıcak, çay renginde suyla doluydu. Minik kayıklar hafif dalgalarda sallanıyordu. Uzun gümüş örgülü ve yeşil yağmurluklu Kaptan Tilly, öndeki kayığı yönetiyordu. 'Yolu aydınlat, Pip!' diye seslendi. Pip sırttı ve küçük lambasını yaktı. Altın rengi parıltısı suyun üzerinde dans ederek kayıkları güvenle eve yönlendirdi.

Pip'in arkadaşı Mabel, sarı örgü şapkalı gri bir liman faresi, fincanın kenarı boyunca koşturdu. Kayıkları kulpuna bağlamak için bir halat getirmişti. 'Hepsi güvende!' diye ciyakladı. Pip işini seviyordu. Lambayı parlattı ve kemerindeki küçük piring anahtarı kontrol etti. 'Bir bekçinin işi hiç bitmez,' dedi.

Bir akşam, güneş batarken serin bir esinti mutfak perdelerini hafifçe kıpırdattı. Pip lambasını yaktı ve minik kayıkların yelken açmasını izledi. Kaptan Tilly kayığından el salladı. 'Bu gece su sakın,' dedi. Pip başını salladı ama gökyüzünün karardığını fark etti. 'Bir fırtına geliyor olabilir,' diye düşündü. Lambasının hazır olduğundan emin olmak için kontrol etti.

Aniden, dev bir el rafın üzerinden uzandı ve bir kaşıkla çay fincanını karıştırdı! Su döndü ve çalkalandı. Minik kayıklar yukarı aşağı savruldu. 'Tutunun!' diye bağırdı Kaptan Tilly. Pip deniz fenerinin korkuluğuna sıkıca tutundu. Mabel yuvarlanıp düştü ama bir halata tutundu. Fırtına başlamıştı ve çay fincanı artık sakın değildi.

Dalgalar deniz fenerine çarpıyordu. Yağmur küçük pencerelere vuruyordu. Pip'in lambası titredi ve sonra söndü! 'Olamaz!' diye soluklandı. Kayıklar karanlıkta kaybolmuştu. Kaptan Tilly'nin sesi yükseldi: 'Pip, ışığına ihtiyacımız var!' Pip hızlıca onarması gerektiğini biliyordu. Pirinç anahtarını kaptı ve merdivenlerden aşağı koştu.

Dışarıda rüzgâr uluyordu. Mabel, sarı şapkası yana kaymış halde yukarı koşturdu. 'Pip, kayıklar sürükleniyor! Onları kulpa bağlayacağım!' diye bağırdı. Pip başını salladı. 'Ben lambayı onaracağım!' Lamba odasına tırmandı. Küçük ampul gevşemişti. Anahtarıyla sıktı ama yine de parlamadı. 'Cesur olmalıyım,' dedi kendine.

Mabel, patisinde halatla kenar boyunca kořturdu. Halatı fincanın kulpunun etrafına doladı ve ucunu Kaptan Tilly'ye attı. 'Bağlanın!' diye seslendi. Kayıklar tek tek kendilerini sabitledi. Ama su dalgalıydı ve kayıklar birbirine çarpıyordu. 'O ışığa ihtiyacımız var!' diye bağırdı Kaptan Tilly. Pip çılgınca çalışarak her teli kontrol etti.

Pip'in elleri, lambanın küçük kapısını açarken titriyordu. İçeride bir toz zerresi fitili tıkamıştı! Üfleyerek temizledi ve camı sildi. 'Neredeyse oldu,' diye mırıldandı. Bir dalga deniz fenerinin üzerine sıçradı ama Pip tutundu. Tüm kayıkların ona güvendiğini hatırladı. Onları hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Aşağıda Mabel uyarılar haykırıyordu. 'Büyük dalga geliyor!' diye ciyakladı. Kayıklar sallanıp yalpaladı. Kaptan Tilly dümenini sabit tuttu. 'Pip onaracak,' dedi sakince. Fırtına şiddetini sürdürdü. Pip küçük bir vidayı çevirdi ve bir yayı sıktı. Sonra gördü: tel gevşemişti. Anahtarıyla yeniden bağladı, kalbi hızla çarpıyordu.

Sonunda lamba titredi ve parlak bir şekilde parladı! Altın rengi bir ışık huzmesi suyun üzerine fırladı. 'Işık! Işık!' diye sevindi kayıklar. Pip rahatlamayla güldü. Işık huzmesini sağa sola çevirerek her kayığa yol gösterdi. Mabel halatları çözdü ve kayıklar güvende oldukları fincan kulpunun olduğu yere doğru yelken açtı.

Minik kayıklar tek tek güvenliğe ulaştı. Kaptan Tilly kayığını deniz fenerine doğru yönlendirdi ve yukarı baktı. 'Teşekkürler, Pip!' diye seslendi. 'Hepimizi kurtardın.' Pip lamba odasından el salladı, kızıl saçları diken diken olmuştu. Mabel sırtarak yukarı koşturdu. 'Başardın!' dedi. Fırtına yavaşça dinmeye başladı ve su sakinleşti.

Ertesi sabah mutfak sessiz ve güneşliydi. ay fincanı rafta huzur içinde duruyordu. Pip lambasını parlattı ve anahtarını kontrol etti. Mabel paylaşmak için küçük bir bisküvi getirdi. 'Çok cesurdun,' dedi. Pip gülümsedi. 'İkimiz de öyleydik. Ve Kaptan Tilly herkesi sakin tuttu.' Birlikte oturup minik kayıkların hafifçe sallanmasını izlediler.

O günden sonra Pip lambasının her zaman hazır olmasını sağladı. Her akşam yakmadan önce kontrol etti. Kaptan Tilly ve filosu çay rengindeki suyun üzerinde güvenle yelken açtı. Mabel halatını hep elinin altında tuttu. Ve ne zaman bir fırtına çıksa, Pip onu onarabileceğini biliyordu. Çünkü küçük bir deniz feneri bekçisi bile büyük işler yapabilir.

Çay fincanı deniz feneri her gece parladı, rafta küçük ama sabit bir yıldız gibi. Pip'in arkadaşları ona güvenebileceklerini biliyordu. İşini iyi yapmıştı, zor olsa bile. Ve öğrendi ki, bir bekçiyi gerçekten büyük yapan şey budur. Başkalarını güvende tutuyorsa hiçbir görev çok küçük değildir.

Yani eğer bir gün küçük bir ışığı olan bir çay fincanı görürseniz, Pip'i hatırlayın. Bize, göreviniz çok küçük olsa bile işinizi iyi yapmanın önemli olduğunu gösterir. Ve Mabel ile Kaptan Tilly gibi arkadaşlarınız varsa, atlatılamayacak kadar büyük bir fırtına yoktur. Çay fincanı deniz feneri, tüm minik kayıklar için sıcak ve davetkâr bir rehber olarak parlamaya devam eder.